

[Hans Hækkerup.]

og det har jeg forstået på ministeren i samrådet i udvalget, vil det interessere mig meget at få at vide, hvad der egentlig ligger i ordene „sproglig tydeliggørelse“. Jeg går ud fra, at den højtærede minister er enig med mig i, at det ikke er rimeligt at optræde på forskellig måde i forskellige politikredse. Jeg vil nødigt bruge stærke udtryk, men jeg tør måske sige, at jeg kan vel gå ud fra, at den stædighed, ministeren i denne sag har vist, ikke er af politisk karakter. Den højtærede minister ved jo, at det er lykkedes os i denne samling at nå til enighed i mange vigtige spørgsmål — vi kunne nå til enighed om en formulering af straffeloven, og jeg er tilbøjelig til at tro, at vi kan nå til enighed om meget andet, om retsplejelov, om adoptionslov, om paslov og udlændingelov —, og så har det knebet for mig at fatte, at den højtærede justitsministers landskendte forhandlingsvilje har lidt skibbrud i dette ringe spørgsmål. Jeg synes, at størrelsesordenen måtte give anledning til visse overvejelser, men der kan jo ligge politiske grunde bagved, og når den højtærede minister her indtager en særstilling, som intet andet regeringsmedlem, hverken i denne eller nogen anden regering, kan komme ud for, er det måske for for en gangs skyld at have et helt retsforbund bag sig, for sandheden er jo, at ordet „dagspresse“ fremkalder altid voldsomme mentalitetsforstyrrelser i denne besynderlige gruppe. Men vi kan måske få klaret problemet.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke udvalget for dets hurtige og velvillige behandling af dette lovforslag.

Ligeledes vil jeg gerne takke det ærede medlem hr. Hans Hækkerup, fordi han påny med så stor styrke plæderer for sit lille problem i dette lovforslag. Jeg er klar over, at de betragtninger, som det ærede medlem har fremført, godt kan gøres gældende med en vis vægt under hensyn til de forhandlinger, der fandt sted i landstinget og i det af landstinget nedsatte udvalg, men alt taget i betragtning har jeg altså ment, at det ville være rigtigt i dette tilfælde at overlade til de lokale politimestre indenfor lovens rammer at foranledige bekendtgørelser om hittegods iværksat, uden at man behøver at give nærmere regler for, hvordan denne bekendtgørelse skal ske, og om den skal ske ved betalt annoncering, således som det jo rent faktisk finder sted i de allerfleste tilfælde.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup harcellerede noget over min stædighed. Jeg ved ikke, om min stædighed i dette tilfælde er større end det ærede medlem hr. Hækkerups stædighed på dette punkt, men vi kan vel dog slå fast, at denne stædighed ikke for nogens vedkommende er af politisk karakter. Når jeg har været betænkelig ved at gå ind på at ændre loven i dette tilfælde, er det, fordi jeg ikke helt kan overse, om det eventuelt kunne have konsekvenser på andre områder af politiets virkefelt, og så synes jeg, at spørgsmålet rent praktisk var så ringe, at det heller ikke kunne skade det ærede medlem hr. Hans Hækkerups synspunkter, om han på dette punkt fjøede sig efter mig. Størrelsesordenen, som det ærede medlem hr. Hans Hækkerup var lidt inde på, refererer sig i dette tilfælde alene til problemets størrelse.

Hans Hækkerup: Jeg forstår, jeg kommer altså ingen vegne med den højtærede justitsminister, og det må jeg affinde mig med. Det ændrer jo ikke vort standpunkt til lovforslaget, men jeg vil gå ud fra, at den højtærede justitsminister er enig med mig i, at situationen herefter er den, som den hidtil har været, at politimestrene her handler på eget ansvar, men at dette også betyder, at hvis den lokale presse er enig derom, har den i sin egen hånd at fremtvinge en annoncering.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg skal hertil bemærke, at jeg er ganske enig i dette synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—10 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 5709; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3095).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Mit parti er indforstået med nødvendigheden af den forelig-